

lig, saa de kunde drive et omfattende Folkeoplysningsarbejde.

Jeg vil dernæst lægge et godt Ord ind for de Bevillinger, som gives til Børneforsorg i det hele, til Dagarbejds-skoler og Børnehjem og til forebyggende Foranstaltninger for Børn. Der trænges sikkert haardt til disse Bevillingers Forøgelse. Hver Kommune burde have et større Børnehjem, hver større Kommune i hvert Fald. Der burde i det hele ses mere paa, at fattige Børn eller Børn fra daarlige Hjem ikke faar Lov til at gaa til Grunde. Det sker sikkert meget oftere, end man tror; i den senere Tid er ikke mindre end 3 Tilfælde omtalt i Bladene i Vestjylland angaaende Børn, der er blevet stærkt forhutlede og mishandlede i deres Hjem, og som trænger til offentlig Forsorg. Jeg vil lægge et godt Ord ind for, at der ikke bliver set for smaat paa den Sag fra Finansudvalgets og Rigsdagens Side, saaledes at der kan gøres noget omfattende paa det Omraade; thi hvert Barn, vi kan redde ved at bringe det paa et Børnehjem, er en Kapital for Samfundet, og den Smule Penge, det koster, er vel anvendt og vil give godt Udbytte for Fremtiden.

Saa vil jeg henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa Fiskeriforholdene. De Understøttelser, der gives til Fiskere, der er forulykket ved Minesprængning, er meget smaa, og jeg vil henstille til Finansudvalget at strække sig noget videre her; jeg tror, det er 500 Kr., de har faaet. De Ulykker ved Minesprængninger, der forekommer nu efter Krigen, er jo en Følge af, at Fiskerfartøjerne ikke saaledes som de store Dampskibe kan gøre saa megen Uro i Vandet, at de drivende Miner forsvinder; man maatte vel kunne give noget mere til dem, der kommer til Skade derved, og til deres efterladte, end man tidligere har gjort, thi det bliver dog forhaabentlig ikke ret mange. Jeg synes, det er et saa farefuldt Arbejde, Fiskerne har, at det fortjener særlig Paaskønnelse gennem Hjælp til Familierne, naar Forsørgeren sætter Livet til derved. Ogsaa med Hensyn til selve Fiskeriforholdene er der sikkert Grund til at gøre det mest mulige. Jeg forstaaer, at det ikke lader sig gøre at hjælpe paa Markkursen, som for Øjeblikket er den værste Skavank ved Fiskeriets Afsætningsforhold; men jeg henstiller til den højtærede Landbrugsminister at overveje, om man ikke kunde skaffe Fiskerne billigere Arbejdsredskaber. Det glæder

mig, at Ordføreren for det konservative Folkeparti (Johan Knudsen) har udtalt sig i samme Retning. Det forekommer mig, at saadanne Aagerrenter, kan jeg gerne sige, som Fiskerne maa betale af deres Arbejdsredskaber i Øjeblikket, ikke er rimelige, og med den Indtægt, de har af Fiskeriet, er det ganske umuligt, at de kan svare dem. Derfor forekommer det mig, at der er Grund for Staten til at yde nogen Hjælp paa dette Omraade. Det glæder mig ogsaa, at Ordføreren for det konservative Folkeparti har udtalt sig for Oprettelsen af et Fiskeridepartement. Dette ærede Medlem er den sidste Ordfører for de forskellige Partier, der har udtalt sig i den Retning; under en Debat om Andragender i Slutningen af sidste Rigsdagssamling fremkom der Udtalelser i samme Retning fra de andre Partier og fra den højtærede Landbrugsminister, og nu foreligger der altsaa Tilslutning fra alle Partier om det Spørgsmaal. Jeg haaber da, at den højtærede Minister snarest muligt vil fremkomme med Forslag om Oprettelsen af et saadant Departement for Fiskeriet. Fiskerne trænger under de nuværende vanskelige Forhold til et saadant Organ, der i alle Tilfælde kan tale deres Sag.

Aarsagen til de daarlige økonomiske Forhold siges at være Pengeknaphed, og de to ærede Oppositionspartier plejer at sige, at det er de store Dyrtidsforanstaltningers Skyld, eller at det er Arbejdernes Skyld, at der er Pengeknaphed. De lægger Ansvaret for den daarlige økonomiske Situation paa Indenrigsministeriet. Det er i Virkeligheden uden Grund. Aarsagen ligger ganske andre Steder. De Dyrtidsforanstaltninger, der er truffene, er efter min Mening alt for smaa; for store er de i hvert Tilfælde ikke, der har ikke været anvendt noget, som i nogen som helst Henseende kunde kaldes Luksus, paa det Omraade. Der er derimod Grund til at spørge: Hvorfor har Bankerne, de ledende Finans kredse ikke handlet bedre med de udmærkede Finansforhold, der har været her i Landet i de senere Aar, hvor der har været Pengerigelighed som aldrig før? Hvorfor i Alverden har Bankerne ikke sørget for, at denne Pengerigelighed blev administreret paa en fornuftig Maade? Thi det er netop det, de ikke har. I Stedet for at bremse for Børsspekulationen har de støttet den og begunstiget Kædehandel i Huse og Kædehandel i Varer, de har begunstiget Anbringelsen af Prioriteter i nordslesvigske Ejendomme, Om-